

Претпразничко вече

Пише: Алекса Шантић
среда, 06 јануар 2016 20:02

Сјутра је празник. Своју свјетлост меку

Кандило баца и собу ми зâри.

Сâм сам. Из кута бије сахат стари,

и глухи часи неосјетно теку.

Напољу студен. Пећ пуцка и грије.

Ја лежим. Руке под главом, па ћутим,

И слушам како грањем замрзнутим

У моја окна голи орах бије.

Претпразничко вече

Пише: Алекса Шантић
среда, 06 јануар 2016 20:02

Тако на врата суморног ми срца

Сјећање једно удара и чека

Кô друг и сабрат, као душа нека

Што са мном плаче и у болу грца.

Негда у таке ноћи, када отка

Помрлом грању зима покров ледан,

Ова је соба била кô врт један,

Гдје је поток текла срећа кротка:

Претпразничко вече

Пише: Алекса Шантић
среда, 06 јануар 2016 20:02

Као и сада, пред иконом сјаји

Кандила свјетлост. Из иконостаса

Сух бршљан вири. Лако се таласа

Измирне прамен и благослов таји.

Претпразничко вече

Пише: Алекса Шантић
среда, 06 јануар 2016 20:02

Претпразничко вече

Пише: Алекса Шантић
среда, 06 јануар 2016 20:02

